

profeten van de angst

- *liever fitness dan fitna* -

hoe luid moeten we spreken
nu de profeten zijn opgestaan,
predikheren van angst, makelaars
in eeuwig leven en hun eeuwigheid
is een hel en begint vandaag

laten we fluisteren, om het even
of een overkant op je wacht: we zijn
hier aanwezig en tastbaar, jouw
lichaam, mijn lichaam, de lenigheid
van vezels, het leed dat uit de ogen
spreekt, zelfs honden kennen die taal

spreek niet luider dan het geraaskal
van haat, de woorden die het vuur
aanmaken dat straks de huizen
verteert: wees zeker, er wonen
kinderen in, ze zijn geboren met
onze dromen, er wonen grootouders
die net als de onze hun dromen zagen
opdrogen als ooit een liefelijke rivier

laat ons teder spreken, buigen voor
wie heimelijk wordt gekruisigd,
de naamlozen in een uitgebrande
straat, de tentbewoners die wakker
liggen met beelden van die straat,
onze niet meer genoemden in monotone
dagen die wachten op de toon van een apparaat

weet je, de angst is een bouwheer
die palen slaat voor prikkeldraad:
hij wil dat we geloven aan een
hondsdolle vos, een plaag die mensen
onder de oksel dragen, de pestbuilen
van een vreemde bodem, de cholera
van gebeden in een andere taal

laten we het fluisteren als een
lentebries in buigzame twijgen:
we geloven de profeten niet,
hun ratel van angst, wij vinden
het vreemde vertrouwd, een eerlijk
tasten met gelijke vingers
en heerlijk duurt het langst
Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society
28 maart 2008